

vis Betragtning af Forholdene, som man meget nødig vil ombytte med noget nyt. Det er ogsaa ganske klart, at Værditoldsystemet stiller Toldvæsenet betydelig vanskeligere Opgaver end Vægttoldsystemet. Alt dette forklarer, at Toldvæsenet i alle Lande langt foretrækker Vægttolden for Værditolden.

Derfor maa jeg sige, at naar jeg har læst, som jeg naturligvis ogsaa har gjort, de forskellige Udtalelser fra Toldadministrationens lokale Embedsmænd om Værditolden, har det egentlig nærmest forbavset mig, at de ser saa lidt ugunstigt paa den, som de gør, og at deres Kritik ikke er stærkere. At man i Tidsskrift for Toldvæsen tager det Standpunkt, som det ærede Medlem refererede, at naar Værditoldsystemet stiller Toldvæsenet overfor vanskeligere og mere tidsrøvende Arbejde end det gamle System, maa Toldvæsenets Personale meget forøges og Toldvæsenets Lokaler udvides, saa er dette ogsaa uhyre forstaaeligt og menneskeligt, og jeg vilde som Finansminister overordentlig gerne imødekomme disse i og for sig ikke uberettigede Ønsker, hvis ikke det strenge Sparesystem, som det er nødvendigt at iagttage, og som den høje Rigsdag ogsaa — i hvert Tilfælde i Princippet — holder saa stærkt paa, nødvendiggjorde en stor Tilbageholdenhed fra Administrationens Side paa disse Omraader; men naturligvis er der blevet foretaget Forandringer netop efter Henstilling fra det praktiske Toldvæsenes Side, og der har ogsaa fundet visse Forøgelse og Udvidelse Sted, hvor det var nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann var endvidere inde paa Toldlovens finansielle Betydning og den vanskelige Stilling, som Statsfinanserne er i, og noget lignende udtalte ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode sig om. Det er ingen Hemmelighed, at Statsfinanserne i disse Aar er stedt i en af de vanskeligste Situationer, de nogen Sinde har været i, og Vanskelighederne er yderligere forøget ved det ugunstige Udfald af Ligningen paa Grundlag af Aaret 1921, den Ligning, der skal gælde for Skatteaaret 1922—23. Det bliver nødvendigt at nedsætte det Beløb, der paa Finanslovsforslaget er regnet med som Udbytte af Formue- og Indkomstskatten for 1923—24, og det bliver som Følge deraf ogsaa nødvendigt at foretage forskellige Udgiftsreduktioner, som imidlertid, da der allerede er sparet i saa stor Udstrækning paa de frie Bevillinger, væsentlig maa søges ved Ændringer i Lovgivningen paa forskellige Punkter, og dette er under Regeringens

Overvejelse, saaledes som jeg ogsaa har udtalt under mit Samraad med Finansudvalget i Gaar. Derimod tror jeg ikke, man kan gaa til Indtægtsforhøjelser, skønt det paa en vis Maade kunde være det behageligste; thi enhver Udgiftsreduktion er overordentlig upopulær og vil ogsaa møde Modstand her i Rigsdagen. Hvor meget end Rigsdagen i Princippet er for Besparelser og Reduktioner, er det en Erfaringssag, at hver enkelt Reduktion som Regel mødes med Kritik og til Dels med Modstand. Jeg havde et lille Eksempel derpaa forleden Dag, da jeg forelagde Forslaget om Grænsegendarmeriet, hvor jeg havde foreslaaet en Reduktion paa 275 000 Kr. Jeg tør ikke paa-staa, at denne Reduktion fandt en overvældende gunstig Modtagelse, og jeg er bange for, at de Reduktioner i forskellige Love, som det, for at sikre Balance, bliver nødvendigt at foreslaa, ikke vil finde en synderlig gunstigere Modtagelse.

Imidlertid er det Regeringens Pligt at fremsætte Reduktionsforslag overalt, hvor det paa nogen Maade er muligt, ogsaa om det skal ske ved Revision af forskellige af de Love, vi lever under. Men som Følge af de Betragtninger, jeg her har fremført, vilde det være behageligere for en Regering, hvis den kunde klare sig ved at foreslaa at forøge visse Statsindtægter; jeg tror, at det Gærde næsten er lavere at komme over, end naar man virkelig skal til at gøre disse smertelige Indsnit i Udgifterne paa Omraader, hvor man hidtil ikke har ment det nødvendigt at gøre det. Men jeg ser saaledes paa det Skattesystem, vi har, at det ikke godt kan spændes højere. For Formue- og Indkomstskattens Vedkommende kan det ikke, og jeg vil ogsaa, hvis ikke den haardeste Nød tvinger dertil, søge at undgaa, at det spændes højere paa den indirekte Beskatnings Omraade. De indirekte Skatter er jo ikke lidt forøget, og jeg vilde mene det urigtigt at søge de Vanskeligheder, som Formue- og Indkomstskattens Svigten skaber, løst ved en yderligere Forøgelse af Beskatningen, ogsaa af den indirekte Beskatning.

Det ærede Medlem Hr. Rodes Udtalelser har jeg allerede dvælet noget ved i Forbindelse med Udtalelser af andre ærede Medlemmer. Det ærede Medlem sagde, at i Aar havde jeg ikke sagt, at det var en frihandelsvenlig Toldlov, jeg havde forelagt. Maaske har jeg ikke sagt det — jeg sagde i det hele taget meget lidt ved Forelæggelsen og henholdt mig til de udførlige Udtalelser, som jeg fremkom med ved